

Anna-Maria Pulkka & Sofia Ward

Alkuopetuksen oppimateriaalipaketti

OEAP1030
LuKi-paketti
Virke- ja tekstitason lukijat

Elia ja kaverit luokkaretkellä

Kuva: timoparvela.fi

Ni-mi: _____

Luok-ka: _____

HAR-JOIT-TE-LEN LUE-TUN YM-MÄR-TÄ-MIS-TÄ

1. Tu-tus-tu hah-moi-hin.

Sel-vi-tä vih-jei-den a-vul-la ku-ka on ku-ka. Kir-joi-ta vii-val-le hah-mon ni-mi.

Vih-jeet:

1. Pa-te näyt-tää sil-tä kuin o-li-si me-nos-sa ui-maan.
2. Tii-na ru-tis-taa sy-lis-sään tiu-kas-ti kis-saa.
3. Han-nal-la o-n ki-ha-rat hiuk-set. Hiu-kset o-vat hie-man pei-tos-sa.
4. Sam-pan tuk-ka on pys-tys-sä. Sam-pal-la on kii-re jon-nek-kin.
5. El-lal-la on vaa-le-at hiuk-set. El-lal-la on pääl-lään rai-tai-nen pai-ta.
6. Pu-ka-ri vai-kut-taa rau-hal-li-sel-ta. Pu-ka-ri hais-te-lee kuk-kaa.
7. Tuu-kan tuk-ka on pys-tys-sä. Tuu-kal-la on kai-na-los-sa salk-ku.

2. Lue teks-ti.

So-pii-ko väit-tä-mä hen-ki-löön? K = kyl-lä vai E = ei.

Ello

El-la on mu-ka-va ja ko-va nau-ra-maan. El-la on mel-ko pu-he-li-as ja se joh-tuu sii-tä, et-tä hä-nel-lä on niin pal-jon a-si-aa. Vä-lil-lä luok-ka-ka-ve-rit saat-ta-vat her-mos-tu-a, kun El-la pu-huu ko-ko a-jan. El-la on myös fik-su ja mi-kään ei jää hä-nel-tä huo-maa-mat-ta, sil-lä hän tyk-kää tark-kail-la mui-ta. El-lal-la on pal-jon ka-ve-rei-ta.

- El-la on y-leen-sä ai-ka hil-jai-nen. ____
- El-la huo-maa kai-ken. ____

Hanna

Han-na on hy-vin to-me-ra. Han-nan haa-vee-na on ol-la fil-mi-täh-ti tai o-pet-ta-ja. Han-na on u-sein hy-vän-tuu-li-nen ja i-loi-nen. Han-na on hy-vin kär-si-väl-li-nen, ja hä-nel-lä on mie-li-pi-de jo-ka a-si-aan. Han-na on va-kaa ja tur-val-li-nen. Han-na on myös hy-vin re-hel-li-nen ja sa-noo mi-tä a-jat-te-lee. Han-na on El-lan pa-ras ka-ve-ri.

- Han-na on re-hel-li-nen. ____
- Han-nan haa-vee-na on kak-si e-ri am-mat-ti-a. ____

Tuukka

Tuuk-ka tie-tää pal-jon a-si-oi-ta, mut-ta ei ole kos-kaan y-li-mie-li-nen. Tuuk-ka o-saa vas-ta-ta jo-kai-seen ky-sy-myk-seen, sil-lä hän on ne-ro. Tuu-kal-la on ai-na suun-ni-tel-ma ja kun toi-sil-la on on-gel-mi-a, Tuuk-ka aut-taa mie-lel-lään. Tuuk-ka on hy-vä kuun-te-li-ja ja viih-tyy pal-jon it-sek-seen. Tuuk-ka ei vä-hek-sy ke-tään, vaik-ka kaik-ki tie-tä-vät-kin vä-hem-män kuin hän.

- Tuuk-ka ei y-leen-sä suun-nit-te-le a-si-oi-ta. ____
- Tuu-kal-ta kan-nat-taa ky-sy-ä a-si-oi-ta. ____

Pate

Pa-te on to-del-la rau-hal-li-nen. Hän on ai-na i-loi-nen ei-kä hän ole kos-kaan ke-nel-le-kään il-ke-ä. Pa-te on hy-vä ja tär-ke-ä ys-tä-vä. Hän on myös to-del-la an-te-li-as. Pa-te on myös luo-tet-ta-va. Suu-rin-kin sa-lai-suu-te-si py-syy Pa-tel-la tal-les-sa, sil-lä hän on ni-mit-täin var-maan-kin u-noh-ta-nut sen jo. Kaik-ki pi-tä-vät Pa-tes-ta ja Pa-te pi-tää kai-kis-ta, jo-pa Pu-kar-is-ta.

- Pa-te on kaik-ki-en ka-ve-ri. ____
- Pa-tel-la on hy-vä mui-sti. ____

Tii-na

Tii-na on hur-jan hert-tai-nen ja mu-ka-va. Tii-nan mie-les-tä kou-lu on tar-peel-li-nen paik-ka. Tii-na on niin ta-val-li-nen, et-tä se on jo e-pä-ta-val-lis-ta. Tii-na on maal-la i-han yh-tä ä-ly-käs kuin kaik-ki muut-kin, mut-ta me-rel-lä hä-nes-tä tu-lee ne-ro. Tii-na tyk-kää ol-la me-rel-lä, ja hä-nel-lä on suo-lai-sen me-ren ai-vot. Tii-na on luo-tet-ta-va ja hy-vä ys-tä-vä. Tii-nal-la on myös ai-na hy-vi-ä neu-vo-ja kaik-kiin on-gel-miin.

- Tii-nan mie-les-tä kou-lu-a ei tar-vit-si-si käy-dä. ____
- Tii-na ei tyk-kää ol-la me-rel-lä. ____

Pu-ka-ri

El-lan mie-les-tä Pu-ka-ri on kilt-ti ja hel-lä-mie-li-nen ka-ve-ri, mut-ta hän o-saa tai-ta-vas-ti pii-lot-taa kilt-tey-den ko-van kuo-ren-sa al-le. Pu-ka-ri saat-taa vai-kut-taa vi-hai-sel-ta, mut-ta oi-ke-as-ti hän on kuin au-rin-ko sa-de-ver-hon ta-ka-na. Pu-ka-ri on kie-lel-li-ses-ti lah-ja-kas, mut-ta muu-ten hä-nen älyk-ky-des-tään ei oi-kein saa sel-ko-a, sil-lä ku-kaan meis-tä ei us-kal-la ky-sy-ä sii-tä hä-nel-tä.

- Pu-ka-rin kilt-teyt-tä voi ol-la vai-ke-a näh-dä. ____
- Pu-ka-rin älyk-ky-des-tä tie-de-tään pal-jon. ____

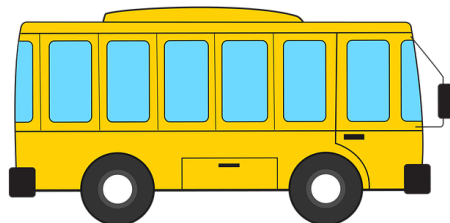
Samp-pa

Samp-pa on y-leen-sä ai-ka va-ro-vai-nen, pait-si sil-loin, kun Bat-man tai Sam-pan äi-ti on pai-kal-la. Sam-pal-la on hyv-ä mie-li-ku-vi-tus ja hä-nes-tä saat-taa-kin tul-la i-so-na tai-tei-li-ja. Samp-pa ei ole ko-vin yh-teis-työ-ky-kyi-nen ja hän suos-tuu te-ke-mään a-si-oi-ta vain, jos ne o-vat hä-nel-le mie-lui-si-a tai, jos äi-ti pa-kot-taa. Samp-pa on kui-ten-kin o-mal-la ta-val-laan luo-tet-ta-va ka-ve-ri.

- Samp-pa ei ole kos-kaan va-ro-vai-nen. ____
- Samp-pa te-kee a-si-oi-ta, jos äi-ti pa-kot-taa. ____

Hie-no-a, olet tu-tus-tu-nut El-laan ja ka-ve-rei-hin! Hyp-pää bus-sin kyy-tiin ja mat-ka koh-ti luok -ka-ret-ke-ä voi al-kaa.

HAR-JOIT-TE-LEN SA-NO-JEN TA-VUT-TA-MIS-TA

3. Pa-te on kek-si-nyt bus-sis-sa uu-den lei-kin.

Las-ke kuin-ka mon-ta ta-vu-a sa-nas-sa on ja vä-ri-tä sa-ma mää-rä pal-lo-ja.

4. Ta-vu-ta sa-nat. Mer-kit-se ta-vut vii-val-la.

1. m e t s ä

2. l u o k k a

3. m a t k a

4. k a v e r i

5. p i i p i t t ä ä

6. k u l j e t t a j a

Mah-ta-vaa! Saa-vuit El-lan ja ka-ve-rei-den kans-sa
ra-vin-to-laan. Vat-sa-si var-mas-ti kur-nii jo.
Tie-dät-kö jo mi-tä ti-laot?

5. Ta-vut o-vat men-neet se-kai-sin.

Sel-vi-tä ta-vu-jen oi-ke-a jär-jes-tys.

ka-ruo-ta-lis

Mi-ten sa-na liit-tyy ra-vin-to-laan? Vas-taa ko-ko-nai-sel-la virk-keel-lä.

HAR-JOIT-TE-LEN VIRK-KEI-DEN KIR-JOIT-TA-MIS-TA

6. Mi-ten kes-kus-te-lu jat-kuu?

Kir-joi-ta virk-keil-lä, mi-ten kes-kus-te-lu mie-les-tä-si jat-kuu.

Esi-tä kes-kus-te-lu pa-rin kans-sa.

El-la ja Tuuk-ka is-tu-vat ra-vin-to-lan pöy-däs-sä. He poh-ti-vat yh-des-sä, mi-tä ai-ko-vat ti-la-ta.

El-la: Kat-soit-ko jo ruo-ka-lis-taa Tuuk-ka?

Tuuk-ka: En vie-lä eh-ti-nyt. Täy-tyy-pä kur-kis-taa. Tie-dät-kö si-nä jo mi-tä ti-laat?

El-la:

Tuuk-ka:

El-la:

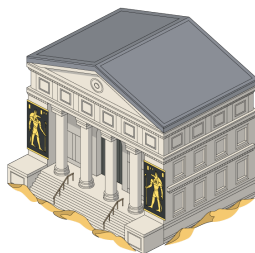

Tuuk-ka:

kuvat: ellakirjat.fi

Hie-nos-ti ti-lat-tu! Nyt on vat-sa täyn-nä. Seu-raa-vak-si
Mat-ka jat-kuu koh-ti tai-de-mu-se-o-ta.

HAR-JOIT-TE-LEN LUE-TUN YM-MÄR-TÄ-MIS-TÄ

7. Oho! Luok-ka ei pääs-syt-kään tai-de-mu-se-oon si-säl-le, sil-lä o-pet-ta-ja oli u-noh-ta-nut ra-hat kou-lul-le.

Lue, mi-tä sit-ten ta-pah-tui.

**HÄI-RI-KÖIN-TI-Ä
TAI-DE-MU-SE-ON
E-DES-SÄ**

Tii-na Toi-mit-ta-ja

Yk-si ih-mi-nen jou-dut-tiin pois-ta-maan mu-se-on ti-lois-ta per-jan-tai-na.
Hen-ki-lö y-rit-ti pääs-tä mu-se-oon il-mai-sek-si ja a-jau-tui kas-sa-tä-din kans-sa väit-te-lyyn.
" Hän hauk-kui mi-nut muu-mi-ok-si " kas-sa-tä-ti kertoi.
Lo-pul-ta hen-ki-lö jou-dut-tiin pois-ta-maan mu-se-on ti-lois-ta.

- Ym-py-röi ku-vat, jot-ka liit-ty-vät lu-ke-maa-si uu-ti-seen.

Huh huh! O-li-pa uu-ti-nen. Mat-ka tai-de-mu-se-oon ei su-ju-nut i-han niin kuin pi-ti. Ei se hait-taa! Nyt mat-ka jat-kuu koh-ti e-läin-tar-haa.

HAR-JOIT-TE-LEN MO-NI-LU-KU-TAI-TO-A

8. Lue QR-koo-di. Kat-so vi-deo. Vas-taa ky-sy-myk-siin virk-kein.

1. Mi-tä e-läi-mi-ä vi-de-ol-la nä-kyy?

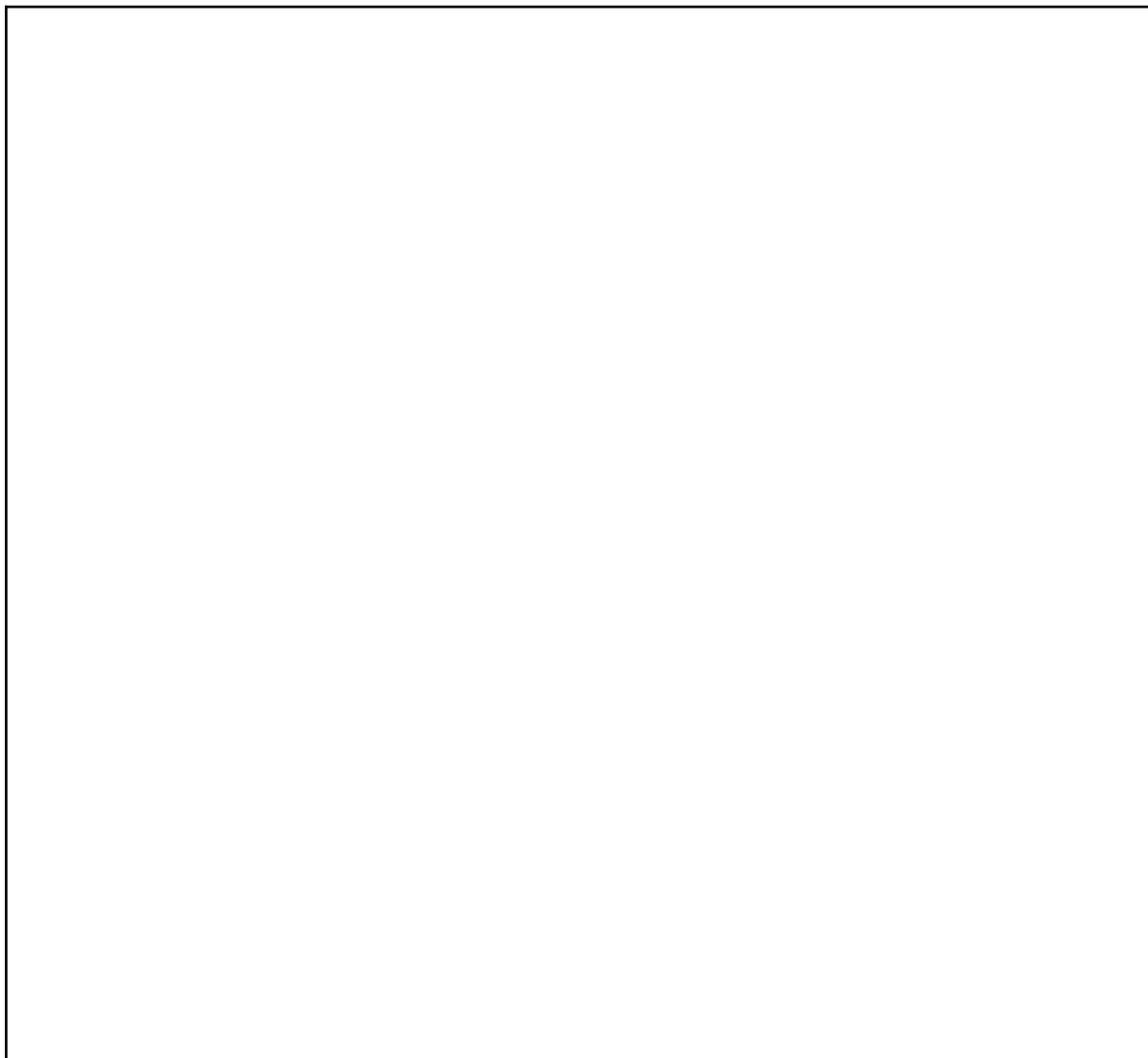
2. Mon-ta-ko pen-tu-a näet vi-de-ol-la?

3. Mil-lai-nen sää e-läin-tar-has-sa on?

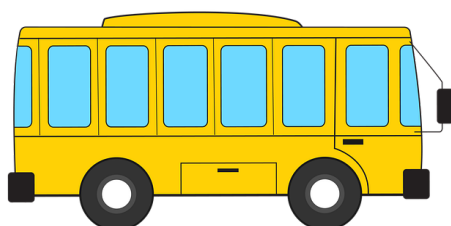
4. Mi-tä e-läi-met te-ke-vät vi-de-ol-la?

HAR-JOIT-TE-LEN IT-SE-IL-MAI-SU-A

9. Piir-rä ku-va kat-so-maa-si vi-de-oon liit-ty-en.

O-li-pa reis-su! Nyt on ai-ka pa-la-ta ta-kai-sin kou-lul-le.
Pa-luu-mat-kan ai-ka-na on hy-vä poh-tia, mi-ten mat-ka
su-jui.

10. It-se-ar-vi-o-in-ti. Vä-ri-tä so-pi-va hy-mi-ö.

1. Mil-tä teh-tä-vi-en te-ko tun-tui?

2. Ta-vut-ta-mi-nen su-jui mi-nul-ta hy-vin.

3. Luin teks-te-jä su-ju-vas-ti.

4. Jak-soin kes-kit-ty-ä teh-tä-vi-en te-koon.

5. An-noin muil-le työ-rau-han.

6. Mis-tä teh-tä-väs-tä pi-dit e-ni-ten? Miksi?

LI-SÄ-TEH-TÄ-VÄT

1. Kek-si El-lan ja ka-ve-rei-den po-ruk-kaan uu-si hah-mo.
Piir-rä ja kir-joi-to, mil-lai-nen kek-si-mä-si hah-mo on.

3. Lu-ku-dip-lo-mi.

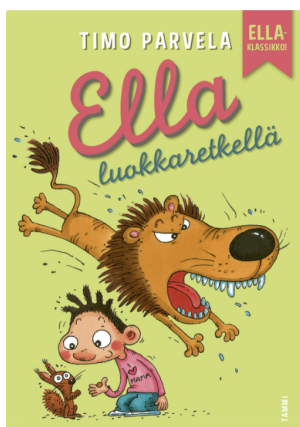
(kuvat:tammi.fi)

Al-le on lis-tat-tu El-la ja ka-ve-rit kir-jo-ja.

Va-lit-se niis-tä ai-na yk-si ker-ral-laan lu-et-ta-vak-si.

Kun o-let lu-ke-nut kir-jan, lai-ta ras-ti laa-tik-koon ja vas-taa kir-jan al-la o-le-vaan ky-sy-myk-seen.

1. Ella luokkaretkellä

Läh-de mu-kaan luok-karet-kel-le Ell-on ja ka-ve-rei-den kans-sa. Mat-kal-la sat-tuu ja ta-pah-tuu vaik-ka mi-tä. Saa-tat tör-mä-tä e-lä-vään muu-mi-oon ja pääs-tä tu-tus-tu-maan e-läin-tar-han e-läi-miin. Kai-kil-la on luok-ka-ret-kel-lä hur-jan haus-kaa, vaik-ka o-pet-ta-jaa vä-hän har-mit-ti, kun hän u-noh-ti kas-sin-sa ja kaik-ki ra-hat kou-lun pi-hal-le.

- Mi-kä o-li si-nun mie-les-tä haus-kin het-ki luok-ka-ret-kel-lä?

2. Ella ja kiristäjä

El-lan o-pet-ta-ja on al-ka-nut käyt-täy-ty-mään ou-dos-ti. Hän u-noh-taa an-taa läk-sy-ä ja hyp-pää vaat-teet pääl-lä ui-ma-al-taa-seen. Li-säk-si hän saa sa-la-pe-räi-si-ä kir-jei-tä. Ki-ris-tää-kö jo-ku o-pet-ta-jaa? El-la ja ka-ve-rit päät-tä-vät ot-taa a-si-as-ta sel-vää.

- Ku-ka pal-jas-tuu o-pet-ta-jan ki-ris-tä-jäk-si?

3. Ella teatterissa

El-lan luok-kaa on-nis-taa! He saa-vat e-sit-tää kou-lun jou-lu-juh-las-sa näy-tel-män. En-sin luok-ka pää-see tu-tus-tu-maan oi-ke-aan teat-te-riin, mut-ta kaik-ki ei su-ju-kaan niin kuin pi-ti. Mon-ta kom-mel-lus-ta eh-tii jou-lu-näy-tel-män har-joi-tuk-sis-sa-kin ta-pah-tua en-nen kuin e-si-tys on val-mis.

- Mi-tä näy-tel-mää luok-ka pää-see kat-somaan?

4. Ella ja lopettaja

El-lan van-hem-mat vie-vät El-lan ke-sä-lei-ril-le. Sa-mal-la lei-ril-lä o-vat myös ko-ko muu luok-ka ja o-pet-ta-ja. Hu-hun seu-rauk-se-na op-pi-laat al-ka-vat yk-si ker-ral-laan luul-la, et-tä lei-rin keit-tä-jä-tä-ti on vaa-ral-li-nen lo-pet-ta-ja. He te-ke-vät lo-pet-ta-jal-le kak-si an-saa. Toi-sel-la an-sal-la he saa-vat mon-ta jär-ke-vää a-si-aa sel-vil-le.

- Min-kä-lai-set an-sat El-la ja ka-ve-rit te-ke-vät lo-pet-ta-jal-le?

5. Ella ja Pate

*El-la ja ka-ve-rit a-loit-ta-vat toi-sen luo-kan ja
kaik-ki o-vat in-nois-saan. Lak-koon Pa-te me-nee
kuul-tuaan, et-tei to-kal-la-kaan luo-kal-la vie-lä
mak-se-ta palk-kaa. On-nek-si Pa-te ja El-la
va-li-taan kou-lun e-dus-ta-jik-si
tai-to-o-lym-pi-a-lai-siin, o-pet-ta-ja ja reh-to-ri-kin
heit-täy-ty-vät täy-sil-lä mu-kaan.*

- Ker-ro yk-si a-si-a tal-vi-o-lym-pi-a-lai-sis-ta.

6. Ella ja Pukari

El-la on toi-sel-la luo-kal-la. Hä-nel-lä on mu-ka-va
luok-ka ja mu-ka-va o-pet-ta-ja. Tai oli, en-nen kuin
Pu-ka-ri as-tui ke-hiin. Pu-ka-ri on uu-si op-pi-las ,
jo-ka saa ai-kaan se-kaan-nus-ta. Täs-tä se sop-pa
vas-ta syn-tyy-kin.

- Mi-tä El-la ja ka-ve-rit o-jat-te-li-vat Pu-ka-ris-ta?

Mah-ta-vaa!

Kun o-let lu-ke-nut kaik-ki lu-ku-dip-lo-min kir-jat, käy näyt-tä-mäs-sä val-miit teh-tä-vät o-pet-ta-jal-le.

